

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 6 (2284) 2003 m. kovo mėn. 26 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

Kovo 11-oji yra šalia Vasario 16-osios

1990 Kovo 11-osios aktu Lietuva, deklaruodama Nepriklausomybės atkūrimą, tautų apsisprendimo teisę pakėlė į naują erdvę, naują - laisvą valstybės gyvenimą. Kovo 11-osios unikalūs aktas - jau trylika metų rodo lietuviškos meilės ir brolybės dvasią, darbštumo ir tikėjimo tvirtumą bei kryptingą laisvos visuomenės poziciją pasaulio demokratiškos valstybių tarpe. Kovo 11-osios proveržis į laisvę, į laisvai pasirenkamą demokratinį pasaulį yra tęsimas ir įgyvendinamas ne tik lietuvių gyvenančių Lietuvoje, bet ir tėvynainių išsibarsčiusių po visus pasaulio kampelius.

Apmąstydami savo valstybės kelius galvojame apie svetus kurie nulems Lietuvos gyvenimą XXI amžiuje. O rikiuodami valstybės galių kūrimą pagal demokratines vertybes prisiminkime poeto B. Brazdžionio raginimą:

*...Praėjo metai, ir naujų dienų rytojan
Šiandieną vėlei iš nakties šauki tu mus:
- Į vieną židinį, sūnai ir dukters artoji,
Į vienus meilės ir darbymo namus!
Iš "Tėvų sodybos žiburėlis"*

Gerbiami Australijos lietuviai, sveikindami Jus su Kovo 11-tąja **Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba** linki nenustoti gerumo, tikėjimo ir pasiryžimo kuriant pagarbią Lietuvos viziją savo asmeninio pasaulio pavyzdžiu tolimojoje šalyje - Australijoje.

"KAS IŠ JŪSŲ BE NUODĖMĖS..."

Jėzus ir kaltintojai

Jėzus mokė aplink jį susibūrusius žmones. Netikėtai jį klausytojų būrį atvedama fariziejų apsupta moteris. Šie triumfuodami klausia: "O tu ką pasakysi?" Iš tikrųjų jiems rūpi ne klausyti, bet spėsti pinkles. Juk Jėzus sakė atėjęs ne panaikinti Įstatymo, bet jį įvykdyti. Tokiu atveju jis turėtų elgtis pagal Mozės įstatymą ir prisidėti užmušant moterį akmenimis. Tuomet jis prarastų tą žmones žavinčią gailestingumo aureolę, kuri taip dirgina fariziejus.

Jėzus prakalba ne iš karto. Jis pasilenkęs rašo ženklus. Galbūt jis mąsto apie pašnekovų kėslus, gal nori, kad kažkiek apriimtų įsibaiminusi moteris. Šiame Jėzaus paveiksle susilieja žmogiškumas ir dievytė. Galiausiai jis pažvelgia į juos ir sako: "Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį". Jėzus pažino kiekvieno žmogaus širdį. Reikia atsiminti, jog Dekalogas draudė ir svetimavimą mintimis geidžiant svetimos moters. Tyla tampa nebeapakeliama. Vyresnieji pradeda vogčiomis trauktis šalin. Galbūt juos išgąsdino mintis, kad Jėzus gali iš tikrųjų permatyti jų praeities gyvenimą ir iširti, ar jie nenusižengė Dekalogo įsakymui, draudžiančiam geisti svetimos moters.

Jėzus ir svetimautoja

Teismo salė ištuštėjo. Joje liko tik teisėjas ir kaltinamoji. Jėzus atsisėdęs pažvelgė į moterį: "Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?" Tik ką išgyvenusi siaubą moteris jaučiasi nušviesta gailestingai

žvilgsnio. Joks vyras nebuvo taip žvelgęs į ją. Jėzus palydi moterį žodžiais: "Ne aš tavęs nepasmerkėsiu. Eik ir daugiau nebenusidėk". Jis daugiau nieko nebeklausia, matyt, atpažįsta jos širdyje atsiradusį gailestį.

Jėzus yra vienintelis be nuodėmės. Jis vienintelis turėjo teisę pirmasis mesti akmenį, įvykdydamas Įstatymą ir keršydamas dėl pažeistos Dievo garbės. Tačiau atsako tos teisės smerkti, nes, kaip ir Tėvas, nori ne nusidėjėlio mirties, bet trokšta, kad jis atsiverstų ir gyventų. Galime būti tikri, jog moteris, patyrusi Jėzaus atleidimą, begalinį supratimą ir užuojautą, pajuto širdyje viltį

naujos meilės, labai skirtingos nuo trumpalaikio ir nuviliančio jausmo.

Jėzus ir mes

Ši Evangelijos vieta visuomet kiek trikdydavo krikščionis - juk Jėzus atleidžia, tarsi neužduodamas jokios bausmės už atgailą. Buvo laikai, kai svetimavimas laikytas nuodėme be galimybės atleisti. Tik gana neseniai ši Evangelijos ištrauka buvo įtraukta į sekmadienio liturgiją. Sūnaus palaidūno parabolė iš tikrųjų byloja apie visą gyvenimą apimančią atleidimą. Tačiau tenai Jėzus pasakojo palyginimą, o čia pateikiama tikroviška istorija.

"Bažnyčios Žinios"

Jeį būtum sutvėręs

Jeį būtum sutvėręs
vieną vieną akmenį,
reikėtų dar
bent būtų jam
erdvė ir laikas.

Jeį būtum sutvėręs
vieną vieną paukštį,
reikėtų dar
bent vieno medžio
lizdui krauti,
reikėtų žemės
medžiui augti,
reikėtų atsigtvert vermės
ir palest grūdų -
reikėtų Tau sutverti visą,
ką esi sutvėręs.

Jeį būtum sutvėręs
vieną vieną tik mane -
nejaugi būčiau aš
Tave Galgotoj nukryžiuves?
Jonas Vytautas Nistelis

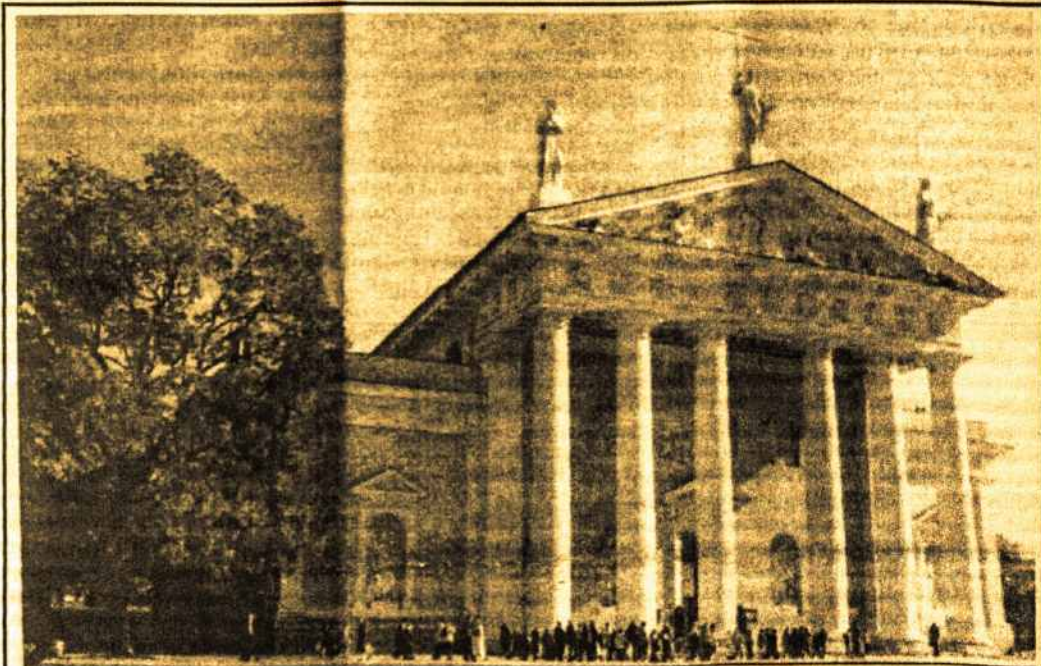
Medjugorje: Marijos išrinkta vieta

kun. dr. Kęstutis TRIMAKAS

Įspūdžiai pabuvus ten kelias dienas

Apie skelbiamus Marijos apsiireikimus Medjugorje aš išgirdau prieš 2-3 metus, bet nekrepiau dėmesio. Tik atsiradus progai aplankyti tą vietovę Jugoslavijoje, susidomėjau ir perskaičiau kelias knygas. Tų apsiireikimų tikrumu mane įtikino išvados tuos įvykius tyrusių autoritetų, kaip pasaulio pirmąjį Marijos pasirodymų teologas-istorikas Abbe Rene Laurentin, tarptautiniai žymus mariologas kun. Michael O'Carroll, CSSp, pasaulinio masto teologas Hans Urs von Balthasar, Jugoslavijos vyskupų konferencijos doktrinos ir tikėjimo komisijos pirmininkas Split arkivysk. Dr. Frane Franiš ir kt. Prieš vykdamas į lietuvių tautos krikšto sukakties iškilmes Romoje, su tautiečių grupe aplankiau tą vietovę. Kaip tik pasitaikė šešių metų sukaktis nuo

(Nukelta į 2-trą psl.)

Vilniaus Arkikatedra rudenyje

Nesuprastas ATLAIDUMAS

Jėzus mus mokė, kad atleisdami savo artimo prasižengimus septyniasdešimtkart septynis, išpildysime artimo meilės įsakymą. Deja, mums nėra suprantama, kaip tą galėtume vykdyti ir būti nuramintais, kuomet tokie prasižengimai toliau džiaugsis savo ramybe, o tvarka apylinkėje nebus atstatyta.

*Ar galima atleisti žmogžudžiams, vagišiams, plėšikams, melagiams ir suvedžiotajams bendruomenėse, visuomenėje, politikuose, ekonomijoje ir moksluose septyniskart septyniašdešimt?

*Ar galima atleisti gudraujantiems išnaudotojams, visokiems siurbėliams ar bendrojo visų turto naikintojams bei priimtų santvarkų griovėjams jų ramybę griaušančius užsiėmusius? Ir atleisti, kai jie nesigaili savo veiksmų?

*Ar turime būti mielaširdingi ir kantrūs ligi savo valios ir supratimų nuneigimo tiems, kurie žinodami ar nežinodami lėtiškai užmušinėja mūsų sielą – romumą, uolumą, nuoširdumus, tikėjimą, gerą valią ir džiaugmą? – Iš tikrųjų, ką Jėzus matė, kai Jis mokė mus būti atleidžiamais?

Pirmiausiai pažiūrėkime, kokiai bendruomenei Jėzus sakė pamokslus. Pagal evangelijas suvokiame, kad pas Jį paguodos ieškoti ėjo vyresnybių atmiestieji, pramoniaujančiųjų nuskriaustieji, duonos ir teisingumo alkstantieji, našlės, ligoniai ir silpnieji....bet ir Jėzų žodžiuose sugauti geidžiantieji.

Kai Jėzus mokė atleidimo, tai tuo pačiu Jis mokė ir atsakingumo: būk galestingas gyvenimo prispaustiesiems, ypač, kai jie gailisi savo nenuovokinio elgesio; gi, klausytojuose įspausdamas atsakingumą, Jėzus kėlė ir dėkingumo matavą; praktikavimą to, kas kelia džiaugsmą, ir gydo, nes tik per Dievo malonę vieni yra labiau aprūpinti, o kiti – sulaukti Dievo malonių būti aprūpintais. Reiškia, Jėzus atleidimo pamokslus sakė tik neatsargiai į "erškėčių krūmus įstrigusiams avims", bet ne piktybiškiesiems veiklų – darbų strategams; šiems Jis pataria "geriau išlupti savo aki,

Elena BULIENĖ

nukirsti savo ranką" ...kitiems "pririšti girnų akmenį ant kaklo ir įmesti į jūrą".... idant tiktai sveikieji protiškai ir dvasiškai "jeitų į Dangaus Karalystę".... Žemėje, kurioje Dievo valia būtų lygiai šventa, kaip ji yra šventa Danguje. (Žr. "Tėve mūsų" maldą.)

Kuomet imame prieš du tūkstančių metų sakytus pamokymus, ir juos tiriamo istorinių srovingumų tikyboje ir daryboje, negalime nematyti, kad jie amžinai remiasi nesikeičiančių visatinių nuostatų pateisinamaisiais dėsniais; darome blogus darbus – seka blogos pasekmės, darome gerus darbus – užsidirbame palaimą, nes jei ir būna jai trukdoma, tai gera valia neša tikslą toliau. Todėl Jėzaus dėstoma – galestingumo pirmatą reikia suprasti kaip ryšį tarp lygiųjų geroje valioje. Toks teisinis švelnumas, kuris tapatina kitaip nelygiuosius, buvo griežta riba nusidėjėliams: šie turėjo "daugiau nenusidėti", nes atgailoje turėjo atgimti tauriam gyvenimui... kitaip "jie bus įmesti į pragarą amžinam dantų griežimui"... Ar ne sutapimas, kad dvidešimtojo amžiaus istorija buvo tikru pragaru visai žmonijai? Milijonai žuvo klykdami iš skausmo! Kraupu, kad "tikėdami" Kristaus atleidimu, Žemėje plėšėme į skutus dorumą ir iš šaknų naikinomė dorovingumą; vien tik nepaisomos liaudys kūreno, it šildomuosius laužus, viltį rytojaus geresniškumu...

Tačiau atleidimas gali turėti ir išvirkščiąją pusę. Jei atleisime tik dėl atleidimo vykdymo, nekreipdami dėmesio į asmenis, į priežastis, kodėl kas yra menkai ar neprotingai daroma, pasirodysime abejingais: norėsime kažką kuo greičiausiai nustumti į šalį... ir viską palikti Dievo valiai, likimui ar visapusiškam Savarankiškumui. Tačiau toks "šaltumas", kad ir be nusikalstamumo, visgi, politiškam abišališkume žmones palieka be nuovokos gyvavimo reikaluose; istorijos suvesti gyvenimo dalyviai išsiskiria be vieni kitų įvertinimo, be vieni kitais pasitikėjimo. Kuomet šitaip santykiauja geroki piliečių skaičiai, vargas tautiniams ir valstybiniais strategams pavojaus valandą suburti vieni kitų nesuprantančius veikėjus! –

Kai Lietuva pirmą kartą prarado savo nepriklausomą valstybingumą... kaip tik šitoks žmonių, susidalinusių į tikrus ar politinius luomus, abejingumas vieni kitiems padėjo pamatus ir tautai prarasti savarankiškumą. Kuomet didikai ir mažiukai, išsilavinusieji ir bemoksliai, nemokėjo mylėti ir paisyti vieni kitų, atėjo "slibinai ir prarijo lietuviškąją karalaitę"... Reiškia, jei Lietuvos Liaudis – Lietuvos žmonija būtų gyvenusi Tiesos žodžiais, vietoj grobsčiusi eikvojimus (priėjimus prie valstybinio "lovio"), šiandien Lietuva nebūtų kaskart vis labiau apkarptomu teritoriniu lopeliu... Už šitą turime būti "dėkingi" tam nieko nepaisančiam atleidumui, kuris nevertino, negerbė, tad ir nepaisė Žmogaus vertumo, Garbės šventumo ir Žodžio griežtumo. Jėzaus žodžiai mums liudija, kad sąmoningų atleidumu, vieni kitiems dovanodami besaikius neapsižiūrėjimus, iš tikrųjų, šaliname susvetimėjimo tvoras bendruomeniniuose bei visuomeniniuose, t.y. istoriniuose, ryšiuose.

Atleidimas, kaip matome, gali būti tiek meilės, tiek išžižimo, priežastimis. Bet, manykime, kad galime sveikai orientuotis, kas veda į teisingą ir neteisingą atleidumą.

BALANDIS

Šventės, sukaktys, įvykiai

8 - Seimo įsakymu karių savanorių pareigos laisvės kovotojų struktūrose prilygintos (1998) Lietuvos Respublikos karių pajėgų dimisijos karių laipsniams.

13 - Verbų sekmadienis.

16 - Prieš 200 metų Vilniaus (Lietuvos) vyriausioji mokykla pertvarkyta (1803) į Vilniaus imperatoriškąjį universitetą.

- Sukanka 120 metų, kai gimė (1883) Augustinas Voldemaras, istorikas, Lietuvos visuomenės ir politikos veikėjas, diplomatas.

17 - Didysis ketvirtadienis.

20 - VELYKOS.

23 - Jurginės. Šv. Jurgis, antrasis Lietuvos globėjas.

24 - Šv. Morkus, evangelistas.

27 - Atvelykis.

Medjugorje: Marijos išrinkta vieta

(Atkelta iš 1-mo psl.)

pirmojo pasirodymo. 100,000 žmonių gausybėje matėsi rimitis ir pamaldumas. Tėbuvom tik keletą valandų, bet įspūdis buvo gilus. Išvykdamas apsisprendžiau sugrįžti.

Sugrįžau 1987 m. gale. Ten išbuvau rugsėjo 22-27 d. Stengiausi pagyventi ta dvasia, kurią nurodė popiežius Jonas Paulius II į ten vykstantiems Italijos maldininkams: "Tegul jie ten vyksta, tegul ten meldžiasi, tegul ten pasninkauja ir tegul atsiverčia."

Parapijos šventovėje

Svarbiausi įvykiai vyksta parapijos dievnamyje. Kažin ar yra kita tokia bažnyčia, tiek dar naudojama per metus. Ne tik sekmadieniais, bet ir šokiadieniais ji beveik visada pilna, o kartais ir perpildyta (pora tūkstančių viduj, kita tiek ar daugiau - lauke): Mišios nuo pat ryto kasdien: 9 val. vokiškai, 10 val. angliškai, 11 val. prncūziškai, 12 val. itališkai, vėliau ispaniškai. Popietų bažnyčia pripildoma kasvalandiniam Šv. Rašto ir kitų religinių temų aiškinimui įvairiom kalbom. 6 val. vakare prasideda trijų valandų pamaldos kroatiskai su įterpimais kitom kalbom: rožinis, Mišios (jas kas vakarą koncelebruoja keliasdešimt įvairių tautų kunigų, kartais skaičius viršija šimtą), giesmės, maldos ir ligonių palaiminimas. Šiose pamaldose dalyvauja ir jauni

regėtojai. Jiems vieta paskirta bažnyčios gale, choro balkone, kad neatitrauktų žmonių dėmesio nuo vykstančių pamaldų. Tarp rožinio ir Mišių jie pergyvena ekstazę. Tai laikas, kada jiems pasirodo Marija.

Marijos žodžiai

Medjugorje jau yra pasižymėjusi tuo, kad pasirodžiusi Marija kasdien kalba su regėtojais ir neretai savo skatinimus prašo paskelbti kitiems žmonėms. Tais skatinimais ji yra atvertusi bei uolumu uždegusi vietinius žmones, ypač jaunimą, susibūrusį į dvasinio gyvenimo grupes, atvykstančius maldininkus, betgi ir kitus, plačiai pasklidusius pasuly, kurie čia niekad neatsilankys.

Rugsėjo 25 d. Marijos žodžiai buvo šie: "Brangūs vaikai! Aš noriu ir šiandien jus visus kviesti maldai. Tegul malda būna jūsų gyvenimas. Pašvęskit savo laiką vien tik Jėzui. Jis duos jums viską, ko jūs ieškot, ir jums pilnai apsieiks. Šėtonas yra stiprus: jis tyko kiekvieną jūsų išbandyti. Melskitės: tokiu būdu jis negalės nei jūsų pažėisti, nei jus sukliudyti pakeliui į šventumą. Per maldą aukit link Dievo diena iš dienos vis labiau. Dėkoju jums už atsiliepiamą į mano kvietimą."

Tai lyg trumpa evangelijos-santrauka to, ką ji yra sakiusi per šešius metus: asmeniškai, užangažuojanti Dievui, pažadanti visad dėkinga. (Bus daugiau)

TĒVIŠKĒS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Liaupsės kolaboravimui teisės nesukuria

E.SIMANAITIS

(Tešinsys iš pereinamojo nr.)

Okupacija nėra ir negal būti teisės pamatas

Nacionalinio saugumo pagrindų įstatymas byloja: "Lietuvių tauta niekada nesutiko su jokia okupacija ir pavergimu, priešinosi visais įmanomais būdais ir siekė išsivadavimo ir šis tautos nusistatymas yra nekinamas." Ar šis fundamentalus teiginys nebuvo žinomas renginio Mokslų akademijoje organizatoriams?

Remtis Vilniaus Tribunolo nuosprendžiu

Lietuvos Nepriklausomybės duobkasio, ryškiausio lietuvių maskolbernio Antano Sniečkaus nusikalstama veikla turėjo įvertinti Lietuvos Tėmidė. Nespėjo... Tačiau komunizmo nusikaltimus ir kolaboravimą pakankamai aiškiai ir tiksliai įvertino Tarptautinis Vilniaus visuomeninis Tribunalas 2000 metais. Tribunalo nuosprendyje tarptautinės teisės terminais suformuluoti apibendrinimai, vertinimai, nuostatos naudotini kaip juridiniai ir drauge labai svarūs moraliniai argumentai. Tai ypač svarbu, kai tenka atremti kelintą kartą persivadinusius komunistų išpuolius arba demaskuoti jų tikruosius kėslus.

Žinoma, kuris oponentų, kurie mėgins paneigti Vilniaus Tribunolo jurisdikciją, t.y. teisę spręsti komunizmo nusikaltimų bylą. Tiesą pasakius, tai turėjo padaryti valstybių patyrusių komunizmo agresiją ir genocido politikos žala, nacionalinės teisingumo institucijos, o dar geriau – Tarptautinis Tribunalas. Deja, dėl tarptautinės politikos ir valstybių vidaus politikos aplinkybių tai nebuvo padaryta. Rusija, Sovietų sąjungos teisių perėmėjai, pritrūko politinės valios juridškai įvertinti komunizmo ideologija paženklintą praeities tarpinį. Reikėtų tikėtis, kad tai bus padaryta kada nors ateityje.

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga (LPKTS) ir bendrija (LPKTB), Lietuvos politinių kalinių sąjunga ir Lietuvos laisvės kovos sąjūdis (LLKS) inicijavo Kongreso sušaukimą, kuris įsteigė Vilniaus Tribunalą. Tokiu būdu Lietuvos visuomeninės organizacijos pirmą kartą mūsų epochos istorijoje pateikė konkretų pasiūlymą kaip atkurti teisingumą tarptautiniu mastu. Niurnberge buvo įvertinti nacizmo nusikaltimai, o Vilniuje – kitos nusikalstamos ideologijos – komunizmo nusikaltimai. Šitaip buvo parodyta, kad genocido nusikaltimai, nepriklausomai nuo to, kokia politinė ideologija jie būtų dangstomi, yra vienodai pavojingi žmonijai ir vertintini kaip "pažeidžiantis tarptautinę teisę nusikaltimas". Taip skelbia 1948 m. "Konvencijos dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir baudimo už jį." 1 straipsnis. Ten nėra rekomendacijų dėl liaupsinimo genocido nusikaltimais susitepusių asmenų. O dėl patraukimo teismo atsakomybėn – labai aiškiai ir įpareigojančiai.

Totalitarinės ideologijos – nusikaltėliškos

Vilniaus Tribunolo nuosprendis byloja, kad "marksistinė klasių kovos teorija neišvengiamai baigėsi visuotinio gyventojų genocido praktika, pareikalavusi milijonų gyvybių", kad "socialinis ir politinis šalių pavergimas bei žmogaus ir

piliečio teisių sutrypimas, visuotinis teroras virto ištisų tautų ir socialinių grupių genocidu."

Dokumente yra ir tokia įsakmi nuoroda: "Visas komunistinės ideologijos atmainas būtina suprasti, kaip antihumaniškas totalitarinės ideologijas, kurių įkvėpėjai ir vykdytojai padaryti nusikaltimai kelia grėsmę visai civilizui žmonijai ir prilygsta tarptautinės bendrijos jau pasmerktai nusikaltėliška nacizmo ideologijai ir net pranoksta ją mastu ir kaltingumu." Tad visu aštrumu išskyla klausimas – ko siekia "mokslinio" renginio organizatoriai? Argumentas, naudojamas A. Sniečkaus nusikalstamai veiklai pabalinti ar pateisinti jo "komunisto idėjiniu" nusiteikimu yra apgailėtinais navius ir būtų juokingas, jei komunizmo idėja vadovaujantis nebūtų sugriauta valstybė ir pražudytas trečdalis tautos. Kita vertus, ir raudonasis skerdikas Feliksas Dzeržinskis ir jo rudasis kolega "žydų klausimo sprendėjas" Heinrich Himleris taip pat buvo idėjiniai nusikaltėliai.

Vilniaus Tribunolo nuosprendyje rašoma "Komunistinių režimų komunistinės partijos yra represinės, nes jos tiesiogiai vykdė nusikalstamus veiksmus, darydamos nusikaltimus taikai, karo nusikaltimus žmoniškumui (genocidą), dėl kurio žuvo dešimtys milijonų žmonių."

Unikalus Lietuvos valstybės teisės aktas "Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio" 1949 m. Vasario 16 d. Deklaracija skelbia: "Komunistų partija, kaip diktatorinė ir iš esmės priešinga pagrindiniam lietuvių tautos siekimui ir kertiniam Konstitucijos nuostatui – Lietuvos nepriklausomumui, - nelaikoma teisine partija." Ten pat skelbiama, kad LLKS Taryba yra "vienintelė teisėta valdžia okupuotos Lietuvos teritorijoje." Tai kodėl Mokslų akademijai, o gal kokiai kitai organizacijai, pasinaudojusiai akademijos svingumu, parūpo atgaivinti Lietuvos valstybingumo neigimą, šlovinant nelegalą kolaborantą, vieną iš aktyviausių valstybės griovėjų ir visiškai negerbiančių Lietuvos teisės normų? Teko girdėti aiškinimų esą akademija čia niekuo dėta. Nesolidu šitaip slėptis nuo atsakomybės. Kiekvienas šeimininkas žino, kas dedasi jo trobeje.

Kita vertus, nėra jokio teisės akto, kuris skelbtų, kad sovietinė okupacija buvo geresnė ar pažangesnė už visas kitas. Deklaracija ir ją įteisinusio įstatymo formuluotomis reikia remtis tais atvejais, kai rezgamos provokacijos prieš rezistentus arba tyčiojimasi iš Lietuvos Nepriklausomybės ir valstybės simbolių: Herbo, Himno, Vėliavos.

Kolaborantas veikia prieš savo valstybę

Nėra gerai, kai asmenys, patyrę okupanto represijas, gindami valstybės garbę ir savo pilietines teises, nesinaudoja galiojančiais teisės aktais. Emocingų minginių kalbų ir plakatų jau nepakanka. Teisės kalba lyg vėjo suoras nupučia visus raudonųjų profesorių tauškalus apie genocido naudą, "gelbstint" ar "vaduojant liaudį" iš ko nors. Reikia parodyti kolaboravimo nusikaltimus ir kolaborantų amoralumą visa teisės jėga.

PENSIJŲ POLITIKA

dr. Rūta GAJAUSKAITĖ
kriminologė

(Tešinsys iš pereinamojo nr.)

Akivaizdu, kad senokai turime privergti pensininkų "nomenklaturą": žvaigždėtą ir iki Europos Sąjungos pensijų lygio pakylėtą bei kukliai nutylėtą. Apdairiai visuomenei pakištas atpirimo ožys-signatarai.

Ar nebūtų įdomu sulyginti paprasto, signataro ir "žvaigždėtojo" pensininko pensijas? Tad ar nebūtų per daug akiplėšiška paprašyti ministrės V. Blinkevičiūtės pateikti Lietuvos visuomenei jėgos struktūrų pensijų tarifus pagal "žvaigždutes" bei tas pensijas gaunančiųjų skaičių? Atviroje visuomenėje toks viešumas tiesiog būtinas. Negi ir vėl tik žiniasklaidos apskrumo dėka, sužinoję apie dešimttūkstantines naujosios nomenklatūros-valdininkijos algas, galime tikėtis sužinoti 8 metų kariškių paslaptį pensijų?

Komentuojantys Signatarų įstatymo projektą, jo net nematė ir nežino, kad pensijos siūlomos skirti tik deputatams, neturinti jokių kitų pajamų bei pragyvenimo šaltinių! Taigi, Signataro pensiją galės gauti tik neturintys deklaruoto turto, verslo ar žemės nuosavybės. O juk yra tarp Akuriamojo Seimo deputatų išsėdėjusių visą gyvenimą

kalėjimuose (A. Svarinskas - 27 m., B. Gajauskas - 37 m.) ir neturinčių net darbo stažo! Yra - invalidų, nebegalinčių dirbti, tame tarpe ir I grupės - nuolatinės slaugos reikalingų, yra mirusių, kurių liko mažamečiai vaikai... Šiandien juos šelpia ir remia kolegos deputatai, turintys turto ir visai nepretenduojantys į pensiją. Ir taip 10 metų...

Nematę Signatarų įstatymo projekto, net nežino, kad jame siūloma pensija yra 50 proc. deputato atlyginimo dydžio t.y. kaip tuo metu ir buvo veikiančiuose Pensijų įstatymuose, t.y. sutinkamai su Konstitucijos nuostatomis.

Argi ne keista, kad vienintelis Signatarų įstatymo projektas, atitinkantis Konstituciją, taip agresyviai puolamas? O tuo tarpu nuo 1995 m. veikiančios paprastų pensininkų ir jėgos struktūrų pareigūnų bei karių pensijų įstatymai, įvirtinę vienų diskriminacija, o antrųjų - privilegijas - priimami kaip normalūs?!

Jei mūsų pensininkai gautų nors okupacijoje uždirbtą pensiją (t.y. 450-720-1200 Lt), jei jėgos struktūros pensininkai gautų ne 100 proc., o taip pat 50 proc. savo atlyginimo dydžio (o jie daug kartų didesni už civilių) pensijas, tai net ir žymus atotrūkis nuo visų - taip nepiktintų visuomenės - taip turi būti šalies gynėjams. Tačiau dabar, kai vieni bamyriaudami žudosi, o kiti gauna 10 kartų daugiau - belieka slėpti tokia padėtį arba ieškoti atpirkimo ožio - Signatarų!

Šiandieninę pensijų politiką galima įvardinti tik kaip militarinę, o veikiančius civilinių pensijų įstatymus - kaip pensijų nacionalizaciją.

O gal gi turime vilties visą valdžios piramidę perstatyti nuo galvos ant kojų? Gal naujasis prezidentas pasieks, kad valdininkija nepažeidintų nei įstatymų nei Konstitucijos, o ypač pensijų politikos srityje?

Tačiau labiausiai visi tikisi iš naujojo prezidento, kad bus atitaisyta pensijų dalinės nacionalizacijos, įvykdytos 1995 m. Pensijų reformos priedanga, neigiamos pasekmės, bei grąžinta padaryta žala, t.y. atstatytos apgrobūtų pensininkų teisės į pilną uždirbtos ir paskirtos pensijos dydį. Ir tikimasi, kad be teismų, be Konstitucijos išaiškinimų, o tik vienu vieninteliu įstatymo pataisos priėmimu.

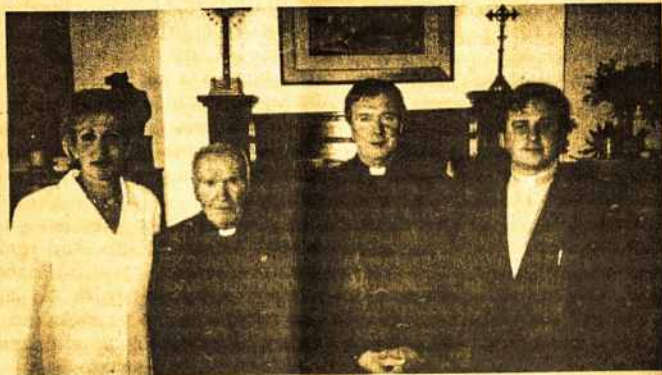
Šiandieniniai pensininkai tikisi, kad ir jų pensijos nebus mažesnės nei "okupacinės"...

(Pabaiga)

Rimanto DOVYDĖNO pieš.

Apsilankymas Melbourno lietuvių parapijos šventėje

Melb. Lietuvių Parapijos Namuose, iš k: ALKF pirm. R. Mačiulaitienė, kun. J. Petrauskas, Vicar-General monsignor Christopher Prowse ir kun. Eg. Arnašius. Nuotrauka R. Mačiulaitienės

Kovo 4 d. Melbourno šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje buvo neįprastos šv. Mišios. Šį kartą kun. E. Arnašius pakvietė Vicar-General, Monsignor Christopher Prowse, kunigą Juozą Petrauską, bei bažnyčios kleboną Father Martins. Šv. Mišias atnašavo svečias Monsignor Ch. Prowse. Jis pritaikė pamokslą šv. Kazimiero šventei, nes pamaldose dalyvavo "Džiugo" Tunto skautai. Savo pamokslu Ch. Prowse išreiškė šias mintis:

...Vis būkite ištikimi Jėzui ir ištikimi prisilaikant lietuviškos kultūros, kalbos, tradicijos. Labai svarbu mokėti tėvų, senelių kalbą, prisiminti papročius...

Pagarba tėvams, seneliams iš kurių esate kilę... šv. Kazimieras talkino, skleidė ramybę, taiką - tais laikais kai buvo karingi metai - kaip dabar. Šv. Kazimieras buvo labai pamaldus bažnyčioje ir ypatingai šv. Marijai. Jūs naudojotės šv. Marijos Jūrų Žvaigždės vardu bažnyčia, suraskime širdį Marijai...

Kazimieras buvo jaunas, bet kvietė bendruomenę surasti jaunimui vietą vadovavimui. Šv. Tėvas, kaip šv. Kazimieras prašė maldos ir šiais neramiais laikais rasti ramybę, taiką pirmą šeimoje, tada aplinkoje ir išskleisti į pasaulį. Monsignor padėjo kunigui E. Arnašiumi už 3 metų patarnavimą lietuvių kilmės katalikams. Rūgpiūčio mėnesį jis grįžta į Lietuvą. Padėkojo kunigui J. Petrauskui už pavadavimą, kai

kun. E. Arnašius išvykdavo iš Melbourno. Taip pat svečias padėjo už šiltą priėmimą kur lietuviai aukoja šv. Mišias.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos pirmininkė, R. Mačiulaitienė visų parapijiečių vardu padėjo monsignorui už apsilankymą ir bendrą šv. Mišių atnašavimą.

Monsignoras buvo nuvežtas į Lietuvių Namus pasižiūrėti skautų "Džiugo" tunto Kaziuko Muges.

Iškilmingi kvietiniai pietūs buvo suruošti Kensingtone atstovaujanti Melbourno Katalikų organizacijoms. ALKF pirm. R. Mačiulaitienė įteikė prisiminimui Rūpintojėlių ir Lietuvių Bažnyčių Meno knygą lietuvių ir anglų kalbomis. Monsignoras širdingai padėjo už jam suteiktas netikėtas prasmingas dovanas, kurias jis labai nuoširdžiai įvertino. Buvo gražiai ir maloniai pabendrauta prie Petrutės ir Stasio Šiuškų iškepto šakočio.

Kovo 4 d. Melbourno "Džiugo" tuntos skautininkai suruošė Kaziuko mugę. Joje buvo galima išbandyti laimę loterijoje, kuri buvo gausi suneštinėmis dovanomis.

Po loterijos skautai dalyvavo sueigoje, kurioje buvo aptarti jiems rūpimi klausimai. Savo šventę skautai baigė su linksmu laužu ir giesme "Ateina naktis".

Marija Geštautienė

"Džiugo" Tunto skautai šv. Kazimiero šventės pamaldose. Nuotrauka Z. Augaičio

RAŠOTE TESTAMENTĄ?

Skirkite dalį "Tėviškės Aidams"!
Mintimi šventa ten investuokite save,
Kur Dievas ir Tėvynė šaukia.
Būk apaštalas spaudos "Tėviškės Aiduose"!

Geelonge PAKO FESTA festivalis

Regina SKERIENĖ

Geelongo "Pako Festa" festivalio lietuvių grupė.

Nuotrauka: Otto Schrederio

21-asis kultūrinis PAKO FESTA festivalis įvyko vasario 22 ir 23 d.d. West Geelonge. Pasirengimas didelis, buvo nepaprastai daug žmonių. Jau 21 d. Geelonge West Town Hall buvo iškilmingas atidarymas su programomis, pasirodė vaikų mišrus choras, moterų, vyrų, solo partija, įvairių tautybių chorai užbaigė atidarymą su choru ir visi esantieji salėje su šia daina:

"I am Australian - Aš esu australas. Mes esame kaip vienas, ir kartu mūsų daug. Ir iš įvairių vietų ant žemės mes atėjome. Mes dalinamės svajone ir dainuojame vienu balsu - Aš esu, tu esi, mes esame australai!"

Vasario 20 d. vakare Geelonge West Town Hall salėje buvo poezijos ir literatūros vakaras. Ruošė miesto biblioteka. Pravedė mokytojas Edvardas Reilly. Pertraukos metu grojo mokinių duetas. Savo sukurtą poeziją skaitė kiniečių, anglų,

prancūzų ir kitų tautybių poetai, tarp kurių pasirodė ir mūsų geelongiškė mokyt. Jūratė Vitkūnaitė-Reilly paskaitydama savo sukurtus eilėraščius lietuvių ir anglų kalbomis. Po kavutės, užkandėlių ir kalbų išsiskirstėme.

Vasario 23 d. didžiąjame festivalio paradoje tarp kitų tautybių dalyvavo ir Geelongo lietuvių grupė su savo tautinėmis vėliavėlėmis ir gražiais margaspalviais tautiniais rūbais garsindama Lietuvos vardą. Po parado West Parke galėjai pasižiūrėti įvairių tautybių tautinių šokių ir jų buvo be galo daug.

Savo eilės laukė ir Geelongo lietuvių tautinių šokių grupė "Gegutė" vad. Birutės Liebich su keliais gražiais šokiais.

Pako Festa 21-asis festivalis pasibaigė palikdamas gražiausių prisiminimų, o dabar lauksime ramų kitų metų festivalio ir tegul skaisčiai šviečia saulė, tegul vaikučiai juokias, tegul pasauly būna taika ir ramybė.

VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMAS

GEELONGE

K. STARINSKAS

Vasario 16-tą Geelongo bendruomenė minėjo sekmadienį 23-čią vasario. Nors šios dienos oras buvo šiltas, bet tautiečių susirinko nedaug. Gaila. Lietuvos Valstybės 85-ųjų metinių minėjimą pradėjo valdybos vice-pirmininkas K. Starinskas. Vasario 16 d. Akta perskaitė Jovita Starinskienė. Po garbingo Akto skaitymo buvo įneštos Australijos, Lietuvos tautinės ir Šatrijos tunto vėliavos, sugiedotas Tautos Himnas. Vėliavos įnešė Šatrijos Tunto skautai ir jaunieji tautinių šokių "Gegutės" šokėjai.

Apylinkės valdybos pirmininkas Stasys Šutas pasveikino visus atvykusius šios šventės proga ir tylos minutė buvo pagerti visi žuvusieji kovose už Tėvynės laisvę. Šiai dienai pritaikyta paskaita skaitė Rimas Mikėnas. Ši išsami ir įdomi paskaita buvo klausytojų labai šiltai priimta. Nuoširdus valdybos ačiū tau Rimai!

Minėjime dalyvavo ir viešnia iš Melbourno, Australijos Rajono Vadeivė v.s. Rasa Statkuvienė. Šia proga buvo įteiktas Gyvybės Išgelbėjimo Ordinas trim Geelongo skautams, tai Lee-Anne Koszela, Edžiui Obeliūniui ir James Watach. Sesė Rasa trumpai papasakojo, lietuvių ir anglų kalba apie jų prisidėjimą dėl gyvybės išgelbėjimo. Šaunuoliai! Jų nuotrauka su Gyvybės Išgelbėjimo Ordinu ir

trumpu aprašymu buvo atspausdinta Geelongo dienraštyje, "Geelong Advertiser".

Meninės programos dalį pradėjo "Gegutės" tautinių šokių grupė su vadove Birute Liebich. Šokius pristatė Loreta Tigani.

Geelongo choras "Viltis" padainavo tris dainas, "Dainų Pynė", "Kopų Balsai" su soliste Stase Lipsiene ir "Tėviške". Dainas pristatė chorvedė Aldona Scano.

Minėjimas buvo baigtas visiems sudainuojant, visų labai mėgstama "Žemėj Lietuvos".

Po minėjimo sekė suneštinės vaišės.

85-osioms Valstybės atkūrimo metinėms paminėti

Vasario 16-oji

(ištrauka iš Rimo Mikėno paskaitos)

Realios viltys atstatyti nepriklausomą Lietuvos valstybę kilo ryšium su 1914 prasidėjusiu karu, palaužusiu Rusijos ir Vokietijos galybę.

Rusijoje susidariusi Lietuvių Tautos Taryba 1917 m. sušaukė Petropily (dabartinis Sankt Peterburgas) lietuvių seimą, kuris dauguma balsų nutarė jog "visa etnografinė Lietuva privalo būti nepriklausoma valstybė".

Vokiečių okupuotoje (Nukelta į 5-tą psl.)

SYDNĖJAUS PARAPIJOS ŽINIOS

Parėgė A. Kramilius

Rekolekcijos Sydnejaus lietuviams kovo 29, 30 dienomis praves svečias iš Lietuvos kun. Petras Smilgys baigęs studijas Romoje. Laukiame visų mūsų tikinčiųjų pasušėti šias dienas dvasiniam susikaupimui.

Kaziuko mugė nukelta į kovo 30 d. po rekolekcijų parapijos salėje, Lidcombe. Visus kviečiame dalyvauti su savo rankdarbiais ir kitomis gėrybėmis, kaip ir praityje. Mūsų darbštūs skautai ir skautės visus pavaišins kvepiančiomis dešrelėmis ir kopūstais.

A. † A. prel. Petro Butkaus MBE 10 metų mirties minėjimas balandžio 13 d., 2003 m. kovas 17 d.

Šv. Mišios už mirusį mūsų Dvasios vadą bus aukojamos St. Joachim's bažnyčioje, po jų minėjimas Lietuvių klube Bankstowne. Platesnę informaciją suteiks Danutė Ankienė tel. 9871 2524.

Praneša: Katalikų Kultūros Draugija
Antanas Kramilius

PAMALDŲ TVARKARAŠTIS SYDNĖJUJE 2003 METAMS

Mūsų gerai pažįstamas kun. Roger Bellemore SM, tarnavęs lietuviams keturis metus ir toliau sutiko patarnauti lietuviams sekančia tvarka:

Pamaldos vyks St. Joachim's bažnyčioje 11.30 val. ryto Lidcombe.

Vasario 16d. Nepriklausomybės šventė

Kovo 16 d.

Kovo 29, 30 d.d. Rekolekcijos kun. Petras Smilgys iš Lietuvos baigęs studijas Romoje.

Balandžio 13d. Prel. Petro Butkaus MBE 10 metų mirties metinės

Balandžio 20 d. Velykos

Gegužės 18 d. Motinos diena. Kapų lankymas

Birželio 15 d. Baltų Išvežimų minėjimas

Liepos 20 d., Rugsėjo 17 d., Rugsėjo 21 d., Spalio 19 d., Lapkričio 9d. Kapų lankymas

Gruodžio 25 d. Kalėdos.

Klebonas šios parapijos yra Fr. John Alt, tel. 9649 2374.

85-osioms Valstybės atkūrimo metinėms paminėti

Vasario 16-oji

(Atkelta iš 4-to psl.)

Lietuvoje taip pat 1917 m. rugsėjo 18-22 d.d. sušaukta kviestųjų atstovų konferencija, kuri pasisakė už demokratinę nepriklausomą

Laidotuvių, krikštynų reikalais tikintieji prašomi kreiptis į kleboną.

Šiuo metu bažnyčioje vyksta remontas ir pamaldos vyks parapijos salėje iki bus užbaigtas remontas bažnyčioje. Parapijiečių aukas šiam remontui priima Danutė Ankienė ir Antanas Kramilius. Kitais reikalais informacija suteiks Danutė Ankienė, tel. 9871 2524.

Praneša Parapijos Komitetas

Pasikeitimai "Dainos" Chore

Kovo 7 d. metiniame narių susirinkime, kur pirmininkauti buvo pakviestas Antanas Kramilius ir sekretoriauti Jadvyga Dambrasienė buvo padaryti apskaitiniai pranešimai, kurie buvo vienbalsiai priimti. Ligoninėje sveiksta po operacijos išdininkas Giedrius Dryga tai pranešimą padarė revizorius Arminas Šepokas. Mūsų visų nuoširdūs linkėjimai Giedriui greitai pasveikti ir sugrįžti atgal į choro eiles.

Po pranešimų buvusi valdyba ir dirigentė Jacinta Mikutė atsistatydino. Pravestuose slaptuose rinkimuose buvo išrinkta nauja valdyba, susidedanti iš Danutės Ankienės, Javygos Burokienės, Onutės Kapočienės, Antano Kramiliaus ir Aldonos Stasiūnaitienės. Kandidatais pagal balsų skaičių paliko Audrey Gatehouse ir Steven Kryžius.

Buvusi dirigentė Jacinta Mikutė dėl perkrauto darbo studijose iš dirigentės pareigų pasitraukė ir į jos vietą buvo pakviesta buvusi dirigentė virš dvidešimt metų dainavusi ir vėliau dirigavusi "Dainos" chorą, Birutė Aleknaitė, kuri buvo sutikta su gausiais plojimais. Į chorą sugrįžo dėl vienu ar kitu priežasčių pasitraukę Juozas, Vytautas, Aldona Stasiūnaitė ir Vincas Binkis taip reikalingi balsai chore. Naujas veidas chore tai Milda Karpavičienė. Sveikiname. Iš Amerikos svečiuojasi viešnia Vida Drew, kuri ten vadovauja amerikiečių chorui. Viešnia lankosi mūsų repetitijose ir stebi veiklą lietuvių chore. Laukiame, kad vieną dieną viešnia pasidalins savo patirtimi Amerikoje. Skirstėmės į namus su šypsena ir padėka chorui, sugrįžtame į anksčiau pramintus pėdas.

Lietuvos valstybę ir nutarimui vykdyti sudarė 20 asmenų Lietuvos Tarybą.

Lietuvos Taryba 1918 m. vasario 16 d. posėdyje nutarė paskelbti "atstatanti nepriklausomą

Nuo Baltijos jūros iki Bondai (Bondi)

Sidnejuje

Lietuviai gyvenantys Sidnejuje pamažu, bet kryptingai praveria duris į Australijos plačios visuomenės akiratį. Iškilmingam Kovo 11-osios paminėjimui sidnejiečiai kovo 8 d. surengė įspūdingą lietuviškos tautodailės parodą centriniame ir pasaulyje garsiaame Bondai (Bondi) pliažo rajone. Ši paroda suteikė neįkainuojamą progą visiems internacionalinės Australijos gyventojams susipažinti su Lietuvos kultūra, papročiais, spausdintu žodžiu ir pačiais lietuviams.

Virš šimto žmonių sugužėjusių per pirmąsias parodos atidarymo valandas gėrėjosi "Jūrate ir Kaštyčiu", lietuviškų lėlių ir kauliukų kolekcija, rankdarbiais, medžio drožiniais, labai brangiais kolekciniais gintaro dirbiniais, stebėjo ir domėjosi šiaudelių meno demonstravimu bei vykusiomis audimo ir verpimo aktyviomis pamokomis. Parodoje buvo didelis stalas su anglų kalba Lietuvoje išspausdintomis knygomis apie Lietuvą ir jos įvairiapusį gyvenimą. Kino salėje rodomi filmai apie lietuviškas tradicijas, papročius, žmonių gyvenimą ir Lietuvos aukšą - gintarą, sulaukė didelio

susidomėjimo ne tik tarp australų bet ir lietuvių kilmės atstovų. Parodos atidarymo kalboje, Australijos Lietuvių bendruomenės pirmininkė Lolita Kalėda, daug prisidėjusi prie šios parodos atsiradimo, savo kalboje pažymėjo, kad Kovo 11-osios proveržis į laisvę, į laisvai pasirinktą demokratinį pasaulį yra tęsimas ir įgyvendinamas ne tik lietuvių gyvenančių Lietuvoje, bet ir tėvynainių išsibarsčiusių po visus pasaulio kampelius. Pirmininkė L. Kalėda sakė: "Sveikindama Jus su Kovo 11-tąja linkiu nenustoti gerumo, tikėjimo ir pasiryžimo kuriant pagarbią Lietuvos viziją savo asmeninio pasaulio pavyzdžiu tolimojoje šalyje-Australijoje".

Parodoje, kuri dvi savaites vyks prestižinėse Waverley bibliotekos patalpose, buvo pristatyta ir nauja Australijos lietuvių svetainė Internete: www.sljic.org.au, taip pasikeista adresais ir idėjomis su daugeliu į šventę atvykusių organizacijų atstovais bei pavieniais asmenimis. Iškilmes vainikavo lietuviškas šakotis, iškeptas iš 120 australiškų kiaušinių ir žmonių šypsenos fotografuojantis prie jiems patikusių eksponatų ar modeliutojų.

Lolitos Kalėdos nuotraukose matote tik kelis užfiksuotus momentus iš įspūdingos lietuvių kultūrinės parodos atidarymo Sidnejuje Kovo 11-osios proga.

demokratiniais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniumi ir tą valstybę atskiriant nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis".

Tai buvo drąsus ir ryžtingas atgimusias tautos valstybinis sprendimas.

Vasario 16-tos Aktas galutinai išreiškė tą balsą, kuris kaip Kudirkos "Varpo" dūžiai skambėjo - Kelkite, kelkite... ir vis labiau pasiekdavo lietuvių ausis.

1919.04.04 Valstybės Taryba išrinko A. Smetoną. 1920 m. buvo išrinktas Steigiamasis Seimas, kuris pirmo posėdžio metu išrinko Seimo pirmininku Aleksandrą Stulginskį, kuris taip pat ėjo ir prezidento pareigas. Trečiasis seimas 1926 m. prezidentu išrinko Kazį Grinių. Tačiau 1923.12.17 kariuomenė padrė politinį perversmą ir prezidentu vėl tapo A. Smetona.

1922 m. Steigiamasis Seimas pradėjo svarstyti ir žemės reformos klausimą. Stengtasi duoti žemės bežemiams ir mažažemiams, kurių buvo labai daug ir kurie dėl skurdo masiškai vyko duonos ieškotis svetur, o taip pat galėjo lengvai pasiduoti komunistinei agitacijai. Didžiausi dvarai priklausė sulenkėjusiems dvarininkams, rusams ir vokiečiams. Tad pirmiausiai šių dvarų žemės buvo išdalintos ūkininkams lietuviams.

Pirmoje eilėje žemė aprūpinti buvo savanoriai - kariai.

1921.09.27 Lietuva buvo

priimta į Tautų Sąjungą.

Nepriklausomos Lietuvos laikai parodė ką gali pasiekti ir maža tauta, kai ji turi savo darbui ir kūrybai sąlygas, kai meilė Dievui ir Tėvynei buvo aukščiausia užgyvybė. Šios dvi tautos lietuvių širdyje yra paveldėtos iš savo protėvių, su tais žodžiais lietuvis gyveno ir mirė, krito ir kėlėsi ir todėl jis šiandien laisvas savame krašte.

Didvyriška mūsų tauta istorija - ir tai ne militarizmu, ne imperializmu, ne jėgos siekimu ir ne ginklo garbinimu, o tik nariu savo laisvės gynimu. Nėra abejonų jei būtume stokoję didvyriškos dvasios, ne tiek nebūtume turėję laimingesnės istorijos, bet ir iš viso neturėtume istorijos - būtume senai slavų ar germanų neatpažįstamai susiurbti.

Jei nebūtume dėl lietuviškos mokslokygės ėję Sibiro kelią, jei nebūtume plikomis krūtinėmis gyne Kražiuose teisę į tėvų religiją, jei 1905 metų revoliucijos nebūtume pavertę tautiniu sąjūdžiu, jei 1918-20 metais nebūtume savanoriais beviltiškai gynęsi nuo priešų visais frontais - būtų didelis klausimas, keliuose dar mūsų rusentų Lietuvos gyvybė.

Ir tad mūsų tūkstančiai kritusių kovose Lietuvos didvyrių atminimas prašo kiekvieno mūsų, gyvo tautos sūnaus ir dukros pridėjus ranką prie širdies pasakyti - ar viską padariau ką galėjau, vardan mūsų Tėvynės garbės ir laisvės!

Australijos Rajono Vadeive v.s. Rasa Statkuvienė įteikia Ordiną, iš kairės James Watach, Edis Obeliūnas ir Lee-Anne Koszela. Nuotrauka: Louise Watach.

Po pasaulį pasižvalgius...

PETROPOLIS, BRAZILIJOS
IMPERATORIAUS SOSTINE

Alė LIUBINIENĖ

Šiandien buvo mūsų paskutinė diena Rio ir dar liko tiek daug ką pamatyti. Kadangi nebeturėjom laiko, tai reikėjo pasirinkti: ar kultūrinę ekskursiją per muziejus ir paveikslų galerijas, ar važiuoti į šiaurę nuo Rio į kalnus į Petropolis miestą. Mes ir vėl pasekėm mūsų viešbučio tarnautojo patarimu, leisdami jam suorganizuoti mums ekskursiją į Brazilijos imperatoriaus miestą.

Išvažiuojant iš Rio pravažiavom išsikišusį, statų uolos kalną, ant kurio viršūnės stovėjo maža bažnytelė.

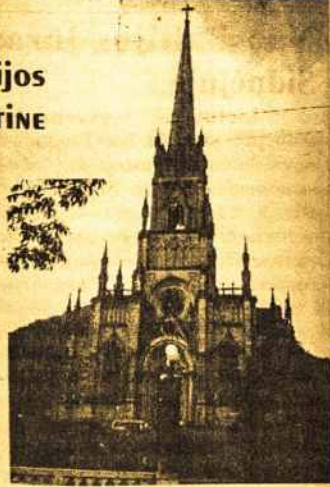
“Yra legenda, kad prieš daugelį metų vieną gražią dieną turtuolio šeima turėjo ten gegužinę. Staiga prieš šykštų, turtingą ir žiaurų plantacijos savininką pasirodė didžiulė kobra, su iškelta galva, pasirengus jam įgelti. Baimės apimtas, jis puolė ant kelių ir pradėjo melstis į Dievą, prašydamas pagalbos. Tuoj pat atsirado mėlynas, didelis drižas ir nubaidė gyvatę. Išgelbėtas tokiu stebingumu apsiereikšimu ir norėdamas atsilyginti Aukščiausiam, jis toj pačioj vietoj pastatė Jo garbei bažnytelę,” susidomėję klausėm vadovės, pasakojant šią negirdėtą istoriją.

Toliau pravažiavom rajoną, kur valdžia pagal planą statė geresnės kokybės, raudonų plytų namus favella gyventojams. Už jų matėsi žalias slėnis su dirbama žemė. Ten augo cukraus švendrės ir komerciniai daržovių laukai. Pakelyje aplenkėm arklį tempiantį vežimą, su šalia pėsčiom einančių ūkininkų, ir keletą jaunuolių važiuojant dviračiais pagal gretkelio šoną.

Kai palikom slėnį, mūsų greitkelis greitai kilo aukštyn ir vis sukinėjosi aplink Serra dos Orgaos kalnus, kurie buvo apaugę džiunglių augmenija, su mums nematytomis, žydingiomis gėlėmis.

Klausydami mūsų vadovės pasakojimų ir vis kildami aukštyn, stebėjom, paskendusius migloje, dunksančias kalnų viršūnes ir jų besikeičiančias formas bei atspalvius.

Ji mums pasakojo, kad Petropolį įkūrė Dom Pedro Antrasis, kuris tuo laiku buvo Brazilijos ir Portugalijos imperatorius. Tas įvyko apie

Sao Pedro de Alcantara katedra

vidurį devyniolikto šimtmečio, bet iš tikrųjų šita kolonija buvo pradėta vokiečių imigrantų, kurie pabėgo iš Europos dėl religinio persekiojimo.

Gale to paties šimtmečio, imperatorius irgi sau pasistatė ten rūmus nuolatiniam gyvenimui, paskelbdamas šitą gražų, bujojantį miestą Rio de Janeiro valstijos sostine.

Mūsų autobusas sustojo priešais Sao Pedro de Alcantara katedrą. Jos išorinės sienos buvo raudonų terracotta plytų, o aukšti bokštai, grakščiai kylantys virš pastato į dangų, buvo padengti su jau pažaliavusia varine skarda. Tai buvo vienas iš gražiausių gotikos statybos pavyzdžių, kokį aš buvau mačius.

Vidus šios didingos katedros buvo išpuoštas su meniškai išdrožinėtomis statulomis ir tapytais šventųjų paveikslais. Prie pagrindinio įėjimo, už grotų dešinėje, akmeniniuose sarkofaguose, amžinybėje išsėjosi palaikai imperatoriaus Dom Pedro, jo žmonos Dona Teresa ir jų dukters princeses Isabel.

Iš ten, pėsčiomis perėjom per parke tekančio upelio tiltelį. Toliau sekėm taką vedantį link plieno ir stiklo Palacio Crystal, kuris ir šiandien tebėra geram stovyje. Šis įspūdingas pastatas buvo sukonstruotas devyniolikto šimtmečio gale, paskant Paryžiaus architektūros akademija, kurį pradėjo naujo stiliaus plieno ir stiklo statybos era.

Šitas pastatas buvo suplanuotas ir pagamintas Prancūzijoje ir po to atvežtas į Petropolį, jame auginti tropinės orchidėjas. Mums vadovė aiškino, kad jis buvo kopija Crystal Palace, Hyde Park, Londone, kuris sudegė ilgai netrukus po jo pastatymo.

Pasivaikščiojimas vėsiam, gryname kalnų ore per parkus, grožėjantis gėlių laikrodžių ir ružavais universiteto pastatais, buvo įdomus ir g a i v i n a n t i s.

Nestebėtina, kad turtuoliai ir įžymūs žmonės šiandien turi čionai vilas, kuriose praleidžia daug laiko, laike karštų, drėgnų Rio de Janeiro vasarų. Lipdami į kalną

Pakalbėkime apie sveikatą...

Brokoliai ir kopūstai - vėžio priešai

Brokoliuose ir kopūstuose gausu stambmenų, beta karotino ir daugiau negu apelsinuose vitamino C. Juose esančios cheminės medžiagos apvalo organizmą nuo vėžį sukeliančių nuodų anksčiau, negu jie pakenkia kūnui. Moters organizme indole-3-carbinol pakeičia vėžį į krūtis viliojantį estrogeną daug saugesniu junginiu.

aukštyn užėjom Trono de Fatima statulą. Ji buvo mažiausiai keturių metrų aukščio, iškalta iš balto itališko marmuro. Ten pasilsėję ir iš viršaus pasigrožėję gražiais gamtos ir prabangių miesto vilų vaizdais, pasileidom žemyn.

Toliau vadovė vėl vedė mus per parkus ir mažas, siauras gatvelės iki Museo Imperial, kuris buvo patalpintas Dom Pedro Antrojo rūmuose. Šitie puikiai užlaikyti rūmai saugo eksponatus iš Portugalijos imperijos didingos praeities.

Vienas iš įdomiausių tarp jų, kuris patraukė mano dėmesį, buvo imperatoriaus karūna, patalpinta už stiklo dėl saugumo. Vadovė man sakė, kad šitas gaublio pavidalo imperijos galybės simbolis turi šešis šimtus deimantų, virš septyniolikos aukščiausios kokybės baltų perlų, kurie į mane spoksojo tarp aukso ir platinos motyvų.

Vėliau užėjom akmenimis grįstą priestatą, kur buvo išstatytos nublizgintos kariatos. Jų languose atsispindėjo prožektorių šviesos, o grakščiai išlenktos formos kariatos sėdėjo ant lingių, kad imperatoriaus kelionės į Rio būtų patogesnės.

Su įdomumu vaikščiojau aplinkui jas, apžiūrėdama kruopščiai išdrožinėtas medines kario sėdėnes ir tarnams pastovus užpakalyje jų. Kariatų vidurinės durys turėjo imperatoriaus herbą, kruopščiai išpaįšta juodomis ir raudonomis spalvomis. Pagalvojau, kad čia tik trūko arkliai.

Pakeliui į viešbutį, aš mėginau įsivaizduoti koks buvo gyvenimas tuose rūmuose šimtą metų atgal. Mintyse mačiau svarių valstybės atstovus atvažiuojančius į imperatoriaus balių ir elegantiškas, išlepintas moteris, pasipuošusias satininėmis suknelėmis su viliojančiomis iškriptėmis, flirtuojančias su jais.

Vėliau mano ausyse suskambo “fado” muzika ir akyse pasirodė jaunos poros, grakščiai šokiančios per visą naktį, o baliui pasibaigus, kitą rytą carioa moterys ten klupščiom šveičiančios šokių salės grindis.

Nuo tų laikų bendruomenės struktūroje yra pasikeitimų, bet dar daug kas turi keistis, pagalvojau grįžus į viešbutį.

Daktaro Jono
ADOMAVIČIAUS
sveikatingumo mokykla

Tyrimai rodo, kad reguliarius brokolių ir kitų kryžmažiedžių (kopūstų, briuselinų kopūstų), kininių garstyčių valgymas mažina pavojų susirgti krūties, skrandžio ir tiesiosios žarnos vėžiu.

Lietuvoje kiekvienoje troboje žiemai būdavo rauginamos statinės kopūstų. Tada ir vėžys ne taip paplitęs buvo. Brokoliuose daug vitamino C - viename puodelyje jo yra daugiau negu apelsine. Valgyti juos reikia truputį apvirtus ir gerai sukramtyti.

Avižos ne vien juodbėrėliui

Avižinė košė liesina kraują. Naujausiais duomenimis avižos mažina padidėjusį kraujospūdį, taip pat jose yra į vitamino E panašaus junginio tokoferolio. Be to, avižų stambmenos ir baltymai greitai pasotina - todėl yra gera apsauga nuo riebių valgių valgymo, (taigi padeda nutukėliams suliesėti. **(Bus daugiau)**)

Požymiai, rodantys, kad
vaikas galbūt vartoja
narkotikus

(Kai kurie iš jų sutampa su normalaus augimo požymiais, todėl nedarykite skubotų išvadų pastebėję vieną jų).

*Netikėti ir staigūs nuotaikos pasikeitimai nuo džiaugsmo iki nusivylimo, nuo pagyvejusios būsenos iki letargo.

*Nepaprastos reakcijos, pavyzdžiui, irzlumas, agresyvumas ar perdidelis plepumas.

*Apetito netekimas

*Nebesidomėjimas anksčiau jam reikšmingais dalykais - draugais, sportu, skaitymu ir pan.

*Nebūdingi mieguistumo priepuoliai.

*Neaiškios dėmės ant paauglio kūno ar drabužių, nebūdingi kvapai.

*Pinigų ar vertybių dingimas iš namų.

*Nematytų medikamentų atsiradimas namuose.

Tėvų elgesys sužinojus, kad jų
vaikas vartoja narkotikus

Jeigu išsiaiškinote, kad vaikas dar tik pradėjo vartoti narkotikus, visais būdais stenkitės užkirsti kelią kad neprastų. Kalbėtis su paaugliu reikia labai apgalvotai, kantriai, nesikarščiuojant. Griežti kaltinimai neduos jokios naudos. Neleiskite duominuoti pykčio ir baimės jausmams, apėmusiems jus sužinojus, kad jūsų vaikas vartoja narkotikus. Išklausinėkite, kokius narkotikus ir kiek kartų bandė, kodėl taip darė. Išlikite kiek galite ramesni, nes paauglys apie tokius dalykus atvirai gali kalbėti tik tuomet, jeigu jaučia, kad jūs esate jo pusėje.

Papasakokite vaikams visus jums žinomas faktus apie narkotikus, parodykite savo pažiūrą į tai, aiškiai pasakykite, dėl ko pergyvenate ir ko bijotės. Baisios istorijos apie norkomanus vargu ar padės, nes žmogui, pabandžiusiam narkotikų ir pajutusiam nuo to malonumą, tai gali pasirodyti neįtikima.

Jeigu jūsų vaikas nuo mažų dienų išmokytas reikiamu momentu atkakliai pasakyti “ne”, tai jam užteks valios tai pasakyti ir kai kas nors pirmą kartą pasiūlys pabandyti narkotikų.

Viena iš imperatoriaus Dom Pedro
Antrojo karietų

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Šv. Mišios atlaikytos:

Už Antano v. 19 m. mirties

metinėse, užsakė V. Jablonskienė.
Kun. E. Arnašius

Šv. Mišios užprašė:

Už Joanos Erminienės vėle
– L. ir A. Ramanauskai, Marytė
Bajoras ir Irena O'Dwyer,
Ferdinandas Gužys, A. Volkienė,
P. Adamavičius, T. Jurgelaitienė,
S. Pir A. Šiuškai, S. Tamulevičius,

I. Vilkišienė, Čelna, Raštutis, O.
Ragauskas, A. Urbonavičius,
Aleksandra Ganauskas ir Gražina
Ramanauskas, Margarita Klingis,
E.B. Pankevičiai, Katalikių
Moterų D-jos narės, Zig. Augaitis
ir A.

Gyvojo Rožančiaus brolija

balandžio mėnesį melsis už šv. Tėvo intenciją.

Pranešimas Melburno Pensininkų Sąjungos nariams

Sekantis susirinkimas bus balandžio mėn. 8 dieną, 11 val. ryto
Lietuvių Namuose.

Valdyba

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

\$60,000 K. Butkus
(\$280,360), penkta specialiai atskira
auka.

Valdybos vardu dėkoju už auką.
Audrius Balbata
A.L.F. išdininkas

Aukos kun. Pr. Dauknio paminklui:

\$250 Melb. Parapijos \$20 P. Bimba.
Mokykla, \$175 Melb. Liet. Parapijos Taryba dėkoja už
Pensininkai, \$50 S. Grybienė, aukas.

Kunigui ir Parapijai aukojo:

\$50 P.P. Dargiai, \$30 I. Bindokas.
Kun. Eg. Arnašius ir Parapijos Taryba dėkoja už aukas.

TALKOS PRANEŠIMAS

Nuo balandžio 1, 2003, naujiems ir atnaujiniams
indėliams galioja sekantys procentai:

Terminuoti indėliai:

12 mėn.	4.60%
6 mėn.	4.40%
3 mėn.	4.00%

Sąskaitos minimumas \$500

Terminui pasibaigus, indėli galima išimti ar
pervesti į kitą sąskaitą. Patūkanos mokamos
| einamąją sąskaitą. Jei klientas nepraneša
savo pagelavimo, sąskaita automatiškai
pervedama į naują, tokį patį terminuotą
indėlį. Pinigus iš terminuotų indėlių galima
išimti terminui nesuėjus. Tuo atveju mokama
tik 0.5% už išimtus pinigus.

Einamosios sąskaitos:

\$5000 +	2.0%
\$1000 - \$4999	1.5%
\$1.00 - \$999	1.0%

Paskolos:

Su turto užstatu	5.99%
Naujos paskolos (viki \$60,000) pirmieji 12 mėn.	4.95%
Asmeninės iki \$5,000	12%

Talka viešminėms paskoloms procentus gali keisti metų bėgyje
atsižvelgiant į bankų ir finansinių įstaigų siūlomus procentus.

Adelaide 8362 7377
Melbourne 9328 3466
Sydney 9796 8662
E-mail: talka@access.net.au

LIEUVIŲ
KOOPERATINĖ
KREDITO
DRAUGIJA

PATIKSLINIMAS

Gerb. redaktore,

Siūsdamas Jums detales
apie mūsų naują valdžią padariau
klaidą su J. Paškevičiaus adresu.
Čia jo teisingas adresas:

Juozas Paškevičius
(pirmininkas/išdininkas)
59 Sixth Ave
West Moonah Tas 7009 (ne
7008).
Tel (03) 6272 6360

R Tarydas

“Tėviškės Aidams” aukojo:

\$35 V. Mačys, po \$10 A.L.B.
Krašto Valdyba, R. Mačiulaitienė,
po \$5 V. Sabaliauskas, O.
Beržanskas, I. Bindokas, P.P.
Dargis.

Nuoširdžiausia padėka
aukotojams.

“T.A.” administracija

Sveikiname Vytautą OPULSKĮ

Teatro “Vaidila” vadovą ir šv. Kazimiero parapijos ir
“Lituania” chorų administratorių su Lietuvos Respublikos
apdovanotu ordinu.

Teatras “Vaidila”
Šv. Kazimiero parapijos ir
“Lituania” chorai

Kviečiame visus, visus į “Gintaro” ansamblio koncertą

š.m. balandžio mėn. 13 d.,
sekmadienį, 1.30 val. p.p.
Melburno Lietuvių Namuose,
koncertų salėje. Įėjimas - \$13.

Vaikus iki 13 m. amžiaus kviečiame veltui.

Pasirodys mažieji “Gintarėliai” ir “Malūnėlis”, jaunesnioji ir
vyresnioji “Gintaro” grupės, šoks ir “Šokdava”.

Per pertrauką įvyks Velykinė loterija. Laimingus bilietus
platina “Gintaro” šokėjai.

Atvykite pasigrožėti mūsų šokančiu jaunimu.

Laukiame visų, visų.

PADEKA

Širdingai dėkoju visiems dalyvavusius mylimos ir brangios
tetos Joanos ERMINIENĖS laidotuvėse. Ypatingai dėkoju
už pagalbą Ritai Mačiulaitienei, kunigui E. Arnašiumi, pravedusiam
mišias, Halinai Statkuvieni pasakius kalbą, Alisai Baltrukonienei
paskaičius skaitinį, Viktorijai Jablonskienei už Rožinio pravedimą
ir visiems kitiems.

Nuoširdus ačiū, telydi Jus Dievo Palaima.
Joana Hackett su šeima

Pranui ŠAULIUI mirus,

gilias sielvarto valandą, amžinai atsiveikinus su mylimu Tėveliu,
seneliu, uošviu, nuoširdžiai užjaučia Birutę Šaulytę-Kymantiene,
sūnus Rimantą, Arūną, ir dukrą Rasą.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos valdyba, redakcija ir
administracija

A. † A. Mylimam tėveliui Pranui ŠAULIUI
mirus, Birutę Šaulytę-Kymantiene solistę-choristę, žentą Girutį
Kymantą, sūnus Rimantą, Arūną, dukrą Rasą, choristes anūkes
Gražiną, Ramintą, Judriną bei artimuosius ir gimines, nuoširdžiai
užjaučia

Melburno “Dainos Sambūrio” dirigentė Birutė Prašmutaitė,
akomponatorės Zita Prašmutaitė ir Rita Mačiulaitienė,
choristai ir valdyba

Jeigu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvins
Jūsų skausmą priimkite nuo mūsų, Tėveliui, seneliui, uošviui,
Pranui ŠAULIUI, mirus.

Melburno Lietuvių Parapijos chorvedė, akomponatorė ir
choristai

Birutę Šaulytę-Kymantiene ir jos šeimą,
Pranui ŠAULIUI mirus, užjaučia ir kartu liūdi.
“Tėviškės Aidų” laikraščio ekspeditoriai

Mylimam Tėveliui Pranui ŠAULIUI

mirus užjaučiame Birutę Kymantiene ir jos šeimą.
Nereikia žodžių jokių, tebūna tylus žinojimas, kad šią
sunkią valandą mes su Jumis.

Marija Geštautienė
Povilas Birštonas
Antanas Šimkus

A. † A. PRANUI ŠAULIUI mirus,
netekus Tėvelio reiškiau gilią užuojautą draugei TEMBRO
dainininkei Birutei Kymantienei, jos šeimai ir visai giminei.

Rita Mačiulaitienė su šeima

AUSTRALIJOJE APTIKOME LIETUVĄ

VAKARO SKAITINIAI

Prano Šaulio šeima. Žentas Girutis Kymantas, duktė Birutė, anūksės Irena Rezgevičienė ir Vytautas Peckus sutiko pasidalinti kelionės įspūdžiais ir su mūsų laikraščio skaitytojais bei papasakoti, kaip ir kuo gyvena lietuviai Australijoje

*Buvę Klaipėdos televizijos vadovai po 10-ies metų intensyvaus darbo pirmajai kelionei pasirinko tolimąją Australiją
Irena Rezgevičienė ir Vytautas Peckus sutiko pasidalinti kelionės įspūdžiais ir su mūsų laikraščio skaitytojais bei papasakoti, kaip ir kuo gyvena lietuviai Australijoje*

Aplankėme Australijos kaime gyvenantį Praną Šaulį. 12 akrų žemės ant kalno (1 ha - 2,5 akro) užsodinta slyvų sodu. Mažas namelis, kuriame prabėgo gyvenimas. Užauginti keturi vaikai ir pulkelis anūkų. Nelengvas, kaip ir kitų, Prano gyvenimas Australijos žemėje, tačiau jis laimingas. Kuklus ir nuoširdus, nesukrovęs jokių turtų, tačiau turtingas lietuviška dvasia. Visus keturis vaikus išmokes lietuviškai, kas sekmdienį vežė juos į lietuvišką mokyklą ir kitus užsiėmimus. Visą savo gyvenimą Pranas gyvena lietuviškai. Ant šio kalno - mažytė Lietuva. Čia kadaise sėjo kviečius, pjovė juos dalgiu. Žmona Janina, su kuria susipažino dar Vokietijoje, pabėgėlių stovykloje, rišo pėdus, su vaikais statė gubas ir džiazgėsi, tarsi būtų tikroje Lietuvoje. Augino tūkstančius vištų kiaušiniams, kuriuos reikėjo išvežioti po visas krautuvėles, įsiūlyti. Kartu ir slyvų sodas. Slyvas iš karto duodavo fabrikui. Visą gyvenimą jis dirbo fabrike, triūsė ūkyje.

Prieš keturis metus klastinga liga atėmė žmoną. Vaikai gyvena savo gyvenimus, tad Pranui liko trys žąsų, baltas katinas, sekmdienio mišios bažnyčioje, popietės Lietuvių namuose ir žmonos kapas.

Prano sode po slyvomis auga rudmėsės, šilbaravykiai, kazlėkai, ganosi kengūros. Nakčiai arčiau namo drąsuolės atsiveda mažus kengūriukus ir iš po gėlių krūmų stebį žibančiomis akutėmis. Pranas Šaulys mums parodė šachtas, kuriose prieš šimtmetį buvo kasamas auksas, Melburno vandens saugykla, vežė visais apylinkės keliais, leidęs iki valiai pasigrožėti vietove. Parodė net trejas kapines. Kapuose visi lygūs. Visų šalių katalikai ilsisi greta. Puošnumu ir prabanga skiriasi italų kpai, nukloti gyvomis gėlėmis tarsi monumentai - koplyčios juodo, rausvo marmuro.

Nuvezė Pranas ir pas vyriasiąją dukrą Birutę, kuri su vyru Giručiu ir dukromis buvo grįžę iš koncertinės kelionės po

Lietuvą.

Birutė nuo vaikystės dainuoja. Nuo 18-os metų aktyvi lietuvių bendruomenės narė. Jau 12 metų dirba "Tėviškės aidai" redakcijoje.

Vyras Girutis Kymantas - Mečio Kymanto, aktyvaus visuomenininko, pedagogo, dainininko, chorvedžio sūnus. Girutis seka tėvo pėdomis, pradedant skautų veikla, nuo jaunystės sportavo, žaidė krepšinį ir tinklinį Džialongo lietuvių rinktinėje, dainuoja chore.

Sekanti kelionė - ponios Joanos Valaitienės bei ilgamečio Australijos Lietuvių Bendruomenės visuomenininko Vlodo Bosikio namus.

Iš šių svetingų gražių namų mus pasivogė ponios J. Valaitienės dukra - menininkė ir keramikė Filomena, su kuria išvykome į naują kelionę.

Filomenos sesuo Dita nustebino siuvinėjimo meno kruopštumu. Dėdės, architekto Jono Muloko, emigravusio į JAV, sukurtus originalius lietuvių liaudies kostiumus Dita

Pranas Šaulys ir 87 metų Teresė Jurgelaitienė, daugiau nei 30 metų siunčianti labdaras Lietuvai - Vilniaus, Kretingos, Pasvalio bažnyčioms

Sveiki Brangieji,

O gal geriau sakysiu - "Mano gerieji žmonės", kaip tas mielas kunigėlis iš Lietuvos, mus vadino. Taigi, aš ką nors linksmesnio papasakosiu... Na, o to linksmesnio pamenu buvo prieš 20-30 metų, kai sukdamavom valsus ir trenkdamom polkute per balius ar vakarones, kai gurkšnojom Cherry Brandy iš stiklinių ir kai mūsų vyrai Benediktiną užkąsdavo su silkute. Smagu buvo kai koks džentelmenas pakuždendavo, kad skaistus veidas ar dailios garbanos. Dabar gi veidrodis šaukia - "Bėk nuo manęs!", o kai kas nori pasakyti komplimentą, tai sako "Atrodo numetei pora kilogramų..." Tada bandai giliai įkvėpti ir susitraukti ir aiškini, kad čia dėkinga suknelė, o galvoji sau, kaip būtų gera, kad tai būtų teisybė. Dažnai aptariam visus piliules kurias naudojame ir naujausius sveikatai pagerinti "stebuklus". Aną dieną kaimynas klausia "Irena ar augini grybėlius, ar darai kefyra?" Išminčiai pasakoja, kad jie patys geriausi ir seniausi vaistai. Broleli, aš pradėjau auginti kefyra savo virtuvės kampelyje. Jis pradėjo rūgti ir kvėpti, taip, kad mano šeimyna pradėjo mane įtarti, kad aš kažkokią "naminę" varau. Mano žentas atėjo pas mane labai rimtai nusiteikęs ir sako: "Aš Tau nupirksiu pačio geriausio alaus ar šnapso tik Tu dėl Dievo meilės negamink pati, nes dar nusinuodysi". Taip man teko savo "bravorą" uždaryti ir užbaigti tuos senovinius "Health Food" eksperimentus.

Tačiau, Brangieji, kai kurie seni dalykai išsina ir į gerą. Va, mano draugė ištekėjo už gerokai jaunesnio vyro. Ją sutikusi švelniai paklausiau kaip ženatvės reikalai, ar amžiaus skirtumas jai nenkenkia? O ji man kad rėžė - sako: "Ar nežinai, kad mano vyras archeologas ir kad jam ko senesnis objektas tuo geriau patinka!" Kažin gal mūsų tarpe

nukopijavo ir rankomis išsiuvinėjo audinį. Prijuostės, sijonai, palaidinės, marškiniai, mūsųose pasiūti iš austinės medžiagos, ten lietuvius puošia siuvinėti Ditos rankomis. Ditos vyras Vytautas Mockus - vienas iš tų aktyvistų, kurie, aukodami savo laisvalaikį, savo mašina surinkdavo lietuvių vaikus ir veždavo į Melbourno sporto sales ir mokė žaisti krepšinį.

Lietuvių teigimu, ne be Vytauto Mockaus pagalbos australai taip pat pamėgo krepšinį.

Irena Rezgevičienė,
autorės nuotraukos.

yra daugiau archeologų?... Tai būtų gerai!..

Tuo tarpu bandom nepasiduoti senatvei, remontuojam savo organus kaip tik išmanom. Atrodo akys daugeliui pradeda streikuoti. Mano draugės Verutės mama turėjo kataraktą ir galų gale šiaip taip sutiko operuotis. Viskas gerai pavyko, Verutė parsivežė mamą namo ir klausia "Mama ar dabar gerai matai?" Mama gerai apsidairė ir pareiškė: "Matau tai geriau, bet kodėl Tu dabar atrodai tokia sena? O kada tu paskutinį kartą dulkes šluosteit? Tai va, kartais gal ir geriau mažiau matyti..."

Man buvo nelabai malonus atsitikimas "supermarkete". Pasiėmiau vėžimėlį, prisipirkau visokių prekių, apžiūrėjau tą ko visai nereikia ir vaikštau sau iš lėto. Žiūriu toks senukas pasiramščiuodamas lazdele vis eina paskui mane, nusišypso. Galvoju vargšas turbūt labai vienišas senukas, o gal aš jam kiek patinku. Lyg ir gera ant širdies pasidarė, važiuoju tolyn, o jis ir vėl prie manęs. Galų gale sakau "Do you want something?" O jis man "Yes, dear lady", ačiū už jūsų gerą širdį, bet dabar "I want my trolley back". Labai susimandražinau, nes mano "trolley" buvo likęs kažkur prie varškės lentynos.

Parėjau namo ir galvoju kol dar smegininė bent kiek veikia, reikia pasiruošti ir tai tolimai kelionei. Susėdom prie kavutės su gera drauge ir pradėjom aptarti ateities planus. Aš sakau, surašiau dukrai visus parėdymus - svarbiausią klebono telefoną, Halinos geriausios organizatorės. Jonės, kurios salotai patys skaniausi, Vidos rūkyti upėtakiai geriausi, Marcellukės pyragai ir t.t. Mano draugė gi sako: "Irena, nutapyk mano portretą ir ant kaklo kad būtų pakabukas su bent 3 karatų deimantas. O ant piršto, kad būtų žiedas panašus į tokį kurį turi Elizabeth Taylor." Aš jai ir sakau: "Dūšele, juk Tu tokių deimantų niekad gyvenime neturėjai, juk Tu vargo vaikas." O ji man paaiškino: "Žina Irena, mano vyras vis meta akį į našlę, kaimynę, o jeigu manęs nebus ir jis su ją apsižens, tai ji pasius beieškodama tų deimantų..."

Šiuo metu gyvenimas eina sena vaga ir mano močiutė teisingai sakydavo "Žmogus planuoja, o Dievs kėravoja..."

Prisiminimais pasidalina Irena
Vakarytė

Miniatiūros

Joana Danutė Žilaitytė

KARTAIS

Mano tėvelis pasakė:

- Šiandien per anksti. O rytoj bus jau per vėlu.

Tik visai neseniai sužinojau, kad taip pasakė ir italų poetas vienuolis Clemento Rebera.

Tėvelis to poeto niekada neskaitė

Kaip kartais žmonių mintys sutampa.